

som her tog Ordet for en Beskatning af Værdipapirer. Det forekommer mig, at det var en Skat, der vilde ramme langt retfærdigere end de indirekte Skatter, som her er forelagt Forslag om. Det vilde heller ikke være saa vanskeligt at opkræve denne Skat. Man kunde i de forskellige Kreditforeninger adrage, hver Gang Folk kom med Kuponerne og skulde hæve Udbytte, saa og saa meget af hvert Hundrede eller Tusinde Kroner, og det vil, som sagt, blive langt mere. — det er min Opfattelse — i Statskassen end flere af de Skatteforslag, som vi dels allerede have faaet, og som man dels tiltænker Befolkningen.

Jeg har en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) — jeg ser, han er ikke til Stede — af Hensyn til, at hans Udtalelser staa i Tidenden som et Citat af noget, som min ærede Partifælle fra Aalborg (N. C. Christensen) skulde være fremkommen med i den Tale, han holdt for 1 eller 1½ Uge siden. Det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem citerer min Partifælles Udtalelser, som var det Samfundets Skyldighed at give Mad til dem, der ikke have Mad. Min ærede Partifælle udtalte sig saaledes: Til det ordnede Samfund hører først og fremmest, at der skabes Betingelser for, at Borgerne kunne faa Mad. Nu siger det ærede Medlem fra Vinderup, at det var ikke Mad, vi skulde skaffe til Borgerne, thi den skulde de faa ved Arbejde; det var Arbejde, vi skulde skaffe dem. Nu forekommer det mig, at det er et Spil med Ord, der dækker over et og samme Begreb, thi uden Arbejde kan man ikke faa Mad. Naar vi her have gjort os til Talsmænd for, at Samfundet havde en Pligt til at skaffe Arbejde, har man altid sagt, at det bestaaende Samfund kan ikke blande sig ind i de private Produktionsforhold, det maa vi overlade til den private Foretagsomhed; allerhøjest kunne vi være med til at understøtte den Nød, som opstaaer ved Arbejdsløshed. Dette er sket ved Vedtagelser her paa Rigsdagen, men det er desværre ogsaa sket, at man har nægtet det her ovenover. Jeg finder Anledning til her at gøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Vinderup, at Socialdemokratiet ogsaa tilstræber først og fremmest at skaffe Arbejde, men naar Samfundet ikke er i Stand dertil, er det Samfundets Pligt at skaffe Mad.

Saa har jeg en Henstilling at gøre til den højtærede Finansminister. Der er jo for nogle Dage siden i forskellige Blade fremsat en Forespørgsel gaaende ud paa, om det var rigtigt, at en Del fremmede

Kapitalister havde gjort Regeringen eller den højtærede Finansminister Tilbud om at udvide eller ombygge St. Thomas' Havn. Det er jo Meningen, at til næste Aar skal Panamakanalen være færdig; om det sker, er der jo ingen af os, der ved, men efter, hvad der er fremkommet, mener man, at der er Udsigt til, at den til den Tid kan ^{aa}abnes. De Folk, der have Kendskab til Besæjlingsforholdeneovre ved de vestindiske Øer, mene, at St. Thomas' Havn frembyder overordentlig gode Betingelser for, at de Skibe, der gaa igennem Panamakanalen, kunne lægge an der. Efter det Kendskab, man Tid efter anden har erhvervet sig til, hvorledes Kapitalen — naturligvis særlig den udenlandske Kapital — trænger sig frem alle Vegne og har stor Magt og et aabent Blik for, hvad der kan betale sig, tror jeg gerne, at der — det er jo ikke sikkert, at det er sandt — kan ligge noget i denne Forespørgsel, der er fremsat i et herværende Blad. Det er jo i frisk Erindring, at da vi for nogle Aar siden havde de vestindiske Øer til Behandling eller Forhandling, hvad man nu vil, her i Tinget, var der i dette Ting ikke mange Modstandere mod det Lovforslag, der gik ud paa at afhænde Øerne. Det var heller ikke med nogen stor Majoritet, at det blev forkastet i det andet Ting. Der faldt jo mange store Ord og Ord, der vare fremsatte i en god Mening, for at beholde Øerne, og der fremkom Udtalelser saavel i Tinget her ovenover som i Pressen, der gik ud paa, at nu skulde det kræves, at man gjorde alt muligt, som gøres kunde, for at ophjælpe Øerne økonomisk, og der dannedes en Forening eller Sammenlutning af disse højt patriotiske Mænd. Jeg har hørt, at de have været derovre og have besigtiget nogle Plantager og vist ogsaa gjort nogle Forsøg med Dyrkning af Bananer og noget andet, der ikke var almindeligt der. Men nogen Redegørelse for, hvorledes det nu gaar med Øerne, og hvad der i det hele taget er udrettet af disse Mænd eller dette rent private Selskab, have vi aldrig faaet. En Gang imellem faa vi en lille Beretningovre fra de vestindiske Øer som f. Eks. nu i Dag fra St. Thomas om, at der er en Kasserer, der har siddet arresteret en Maanedstid, og som har haft en Indkassations aarlig af 400,000 Kr. Han skal have været arresteret i længere Tid, uden at der er kommet nogen som helst Oplysning om, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om han har faaet Oplysninger om det, som her siges at have fundet Sted, for det vilde jo have sin Inter-